

ಮಗಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದ್ದ ಗಂಗಮ್ಮಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಹುಟ್ಟಿತು. ಲಲಿತ, 'ಅಫೇರ್ ಅಂದರೆ ಸಂಬಂಧ ಕಣ್ಮಾ.' ಈಗ, ಗಂಗಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದು ಮಾಡಿದಳು.

***

ಆ ಒಂದು ಘಟನೆ ಘಟಿಸದಿದ್ದರೆ... ಇದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾದ ಸಂಗತಿಯದು.

ಸಂಪಗೆರೆ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಾದರೂ, ನಾವುಗಳು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೂ ಮದ್ದತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಇವರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. 'ಲೇ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ' ಹಾಗೂ 'ರೀ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ' - ಎನ್ನುವ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಗೆಳೆಯರೂ ಇವರಿಗೆ. ಈ ಎರಡೂ ಜಾತಿಯ ಯಾರೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಉಣಿಸದೆ ಕಳುಹಿಸಿದವರಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಯೂ! ಇವರಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ನಾನಾಗಲಿ ಅವರಾಗಲಿ ರವರವ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ.

ಇಡೀ ಸಂಪಗೆರೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿತ್ತು:

'ಇದ್ದರೆ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ತರ ಇರಬೇಕು. ಅವನಾಯ್ತು, ಅವನ ಸಂಸಾರವಾಯ್ತು. ಬದುಕುವ, ಬೆಳೆಯುವ ಲಕ್ಷಣ ಇದು.'

***

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐದು ಐದೂಕಾಲು. ಇವರು ಮನೆ ಬಿಡುವ ಹೊತ್ತು. ಹೊಸೂರಿನ ವರ್ತನೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೂ ಕೊಟ್ಟು; ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೂ ಕೊಂಡು; ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ದಿನಸಿ ಹೊತ್ತು ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಬಿಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

***

ಅವತ್ತು ಏನಾಯ್ತೋ ಏನು ಕಥೆಯೋ! ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದೂಕಾಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

'ಗಂಗ, ಗಂಗಾ, ಗಂಗಾ'

ನನಗೋ ಜೀವ ಧವಗುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ರಪರಪ ಬಡಿತ. ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ಎದೆಬಡಿತ ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿದ ಕುದುರೆಯ ಓಟವಾಯ್ತು.

'ಏಕಾ ಚಿನ್ನ ಹಿಂಗ್ ಬಡಿತಾ ಇದೀಯಾ?' - ಒಂಟಿ ಕಣ್ಣಿನ ಮರಿಯಪ್ಪನ ದ್ವನಿ.

'ರಾತ್ರನಾಗಲ್ಲಾ ಹೂ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೀಯಾ ಎಲ್ಲೋ ಮಲಗಿಬೇಕು' - ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣು ಪಾರ್ವತಿಯ ಮಾತು.

'ಏನೇ ನಿನ್ನ ಅಂದ್ರೂ ಈ ರೀತಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನಂಗಾ' - ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾರುವ ಕುಪ್ಪಮ್ಮನ ಕೊರಳು.

ಹೀಗೆ ಗಂಟಲುಗಳು ಕಲೆಯತೊಡಗಿ; 'ಗಂಗಾ' ಎನ್ನುವ ಕೂಗು, ಬಾಗಿಲ ಬಡಿಯುವಿಕೆ ತೀವ್ರತೆ ಪಡೆದು, ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಂಸಾರಸ್ಥನ ಸಲಹೆ ಹೀಗೆ ತೂರಿಬಂತು:

'ಯಾವ ಐನಾತಿ ಕೋತಿಗೂ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ ಮಗ ನಾಗರಾಜ ಮನೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಹೆಂಚು ಸರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಇಳಿದು ಚಿಲಕ ತೆಗೀಲಿ'.

ಕಲೆತ ಜನ: ಸಾಧು! ಸಾಧು! - ಕೊರಳು ಒಂದು ಮಾಡಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದರು.

***

ನಾಗರಾಜ ಥೇಟ್ ಕೋತಿ ಥರ ಛಂಗನೆ ಮನೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಹೆಂಚು ಸರಿಸಿ, ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದವನೆ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ನಗೆ ಬೀರಿ, ಕೆಳಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೂಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟು: 'ಚಿನ್ನಮ್ಮಣ್ಣ ಒಳಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೋ ಗಂಡಸ್ತು ಅವೇ'

'ಯಾರೋ ಅದು?!' - ಒಂಟಿ ಕಣ್ಣಿನ ಮರಿಯಪ್ಪ.

'ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಲ್ಲ, ಬೀರು ಪಕ್ಕ ಅಪ್ಪಿ ಇಟ್ಟಂಡದೆ'

ಇವರು ಆಕಾಶ-ಭೂಮಿ ಒಂದು ಮಾಡಿದರು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಲವಾದ ಕಾಲಿನ ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದವು.

ಹತ್ತಾರು ಏಟಿಗೆ ಅದು ಸೋತು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿತು.

***

ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಹಾರಿ 'ಆತ' ಓಟ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟ.

***

ಇವರು ಮೊದಲು ಎರಡು ತಪರಾಕಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಜಗ್ಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಜೋರಾಗಿ ಒದ್ದು ಬೋರಲು ಬೀಳಿಸಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳನ್ನು ನಸುಕಲು ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊಣ್ಣೆಯೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದು ಅಂದು ನನ್ನ ನೆತ್ತರಿನಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು.

ಪೂರ್ತಿ ಸತ್ತೇಹೋದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೆ.

***

ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೂತಿದ್ದಳು. 'ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿನ್ನ ಸಾಯ್ತೆ ಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಕಣೆ; ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿಸಿದೆ ನಿನ್ನ.'

ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ.